

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἦχος πλ. β'.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Ἀλληλούϊα. Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ἀλληλούϊα.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
Ἀλληλούϊα.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας,
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
Ἀλληλούϊα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά
σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀλληλούϊα.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν,
τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
Ἀλληλούϊα.

Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν
φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς
ἐντολάς σου. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς
ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς
κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ (τουδὲ), καὶ

ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν
πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ (αὐτῆς), ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται
τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς)
ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ
ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου
(τουδὲ), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἦχος πλ. α'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν
με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς
ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ· τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐλέησόν
με, Κύριε.

Σὸς εἶμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐλέησόν με,
Κύριε.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα,
ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι
τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι'
ἀντάμειψιν. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ
διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Ἐλέησόν με,
Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐλέησόν με, Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ἦχος πλ. δ'.

Καὶ ἐλέησόν με. Ἀλληλούϊα. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κριμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούϊα.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούϊα.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κριμα σου ζῆσόν με. Ἀλληλούϊα.

Ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου. Ἀλληλούϊα.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κριματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὔρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλός πρόβατον ἐγὼ εἰμι, ἀνακάλεσαί με, Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ,

ὁ Πατήρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς
καὶ Θεῖον Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς πίστει
σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς
ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα,
εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν
ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ
εὔροισεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή
εὐλογημένη.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι ὁ Θεός.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Νεκρώσιμα Ἰδιόμελα.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης
ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς
ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα,
πάντα ὄνειρων ἀπατηλότερα, μία ῥοπή, καὶ
ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν
τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ
γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, οὐς ἐξελέξω
ἀνάπαυσον ὡς φιλόνητος.

Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ
παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος,
πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ
ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται,
πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός.
Τότε Δέσποτα, οὐς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν

ταῖς τῶν ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ
πνεύματα τῶν σῶν δούλων ἀεὶ.

Ἔτερον ἐκτὸς Τυπικοῦ.

Ἦχος β'.

Οἴμοι οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ,
χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα
δακρῦει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων
αὐτὴν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα
ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει
τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,
ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς
μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ
αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα
οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει
ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν
γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται.
Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν·
Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον,
ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἡ
κατοικία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὦντως φοβερῶτατον, τὸ τοῦ θανάτου
μυστήριον! Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος,
βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς
συμφυῖας ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ
βουλήματι ἀποτέμνεται; Διὸ σε ἱκετεύομεν,
τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς
τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλόνητος.

Ἔτερον ἐκτὸς Τυπικοῦ.

Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια;
ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία;
ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ

τῶν οἰκετῶν ἢ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος;
πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά.
Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ.
Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον,
τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον
αὐτούς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Ἦχος πλ. α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ
εἶμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα
ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὄστα τὰ
γεγυμνωμένα, καὶ εἶπα· Ἄρα τίς ἐστι;
Βασιλεύς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ
πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ
ἀνάπαυσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς
δούλους σου, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ
πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα·
βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς,
ζῶν με συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ
σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν,
τῇ θεῖα σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει. Διὸ
Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων,
ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος βαρῦς. Οὐκ ἔτι κωλύμεθα.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα,
οὓς μετέστησας ἀδελφούς ἡμῶν, ἐκ τῶν
προσκαίρων, κραζοντας· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερον ἐκτὸς Τυπικοῦ.

Ἦχος βαρῦς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν,
πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον,
ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου τῶν
κτισμάτων, φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς,
τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου
παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν αὐτὸν εἰς

γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν
Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνηῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν
θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην,
τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν
ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν
εἶδος, ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς,
τοῦτο γέγονε μυστήριον, πῶς παρεδόθημεν
τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ;
ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ
παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας
γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι
κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέφεκτο·
διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς
Φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀγνή Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύει σήμερον, ὅτι
ἠτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι,
ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ,
μήποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(4:13-18)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ
τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς
καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ
πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,
οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ
τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν
λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ
Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·
ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν
φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν
Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς
οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς
ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν
τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε
σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. [Ὡστε παρακαλεῖτε
ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.]

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία! Ὁρθοί! Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματι σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν!

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(5:24-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν, ἀμήν λέγω
ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ
πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν
αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ
μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.
Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα,
καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς
φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες
ζήσονται· ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν
ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν
ἐχειν ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ
καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστι.
Μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν
ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται
τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ
τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς,
οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν
κρίσεως, οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ
οὐδέν. Καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἣ
ἐμὴ δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ
ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
Πατρός.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ (τουῦδε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς), ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἔλεη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεςιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τουῦδε) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου

(τουῦδε), Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ (τοῦ δεῖνος) ἐν σκηναῖς δικαίων τάξει, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ ἁγίων συναριθμησαί, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφεὲ ἡμῶν. (ἐκ γ')

ΛΑΟΣ

Αἰωνία ἡ μνήμη· αἰωνία ἡ μνήμη· αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι (τῇ θανούσῃ), εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος (αὕτη) γὰρ ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ (αὐτῆς), καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων (φροντίζουσα), τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός. Ποῦ νῦν συγγενεῖς τε

καὶ φίλοι; Ἄρτι χωριζόμεθα ὄνπερ (ἦνπερ),
ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ποῖος χωρισμός, ὦ ἀδελφοί, ποῖος
κοπετός, ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρουσίᾳ
ρόπῃ! Δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε τόν (τήν)
πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ
γάρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται,
νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε
καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα ὄνπερ (ἦνπερ),
ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ
τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, Θεογεννήτρια,
αἴτησαι πρεσβείαις σου τὸν Ὑπεράγαθον,
ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα
(τήν νῦν μεταστᾶσαν), ἔνθα ἀναπαύονται
αἱ τῶν δικαίων ψυχαί, θείων ἀγαθῶν
κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν δικαίων
εἰς μνημόσυνον, Πανάμωμε, αἰώνιον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
αὐτῇ. Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ
ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου
(τοῦδε), Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.